

## Елхитъ.

### 1.

Витринитъ сж ярко освѣтени,  
а улицитъ—пълни съ минувачи.  
Ти се притискашъ галено до мене.  
Мълчимъ и неспокойно крачимъ.

Ще купимъ за елхата малки свѣщи,—  
на златни жици да се разплѣтътъ.  
И—хорскитъ покупки ни подсъщатъ  
какви подаръци да изберемъ за нея.

—Намирашъ ли, че въ тоя празникъ, милий,  
ще бждемъ съ тебе две деца щастливи?...

. . . . .

Шейната грабва твоя смѣхъ обилень.  
Звънци, хохотъ и смѣхъ въ едно се сливатъ.

Снѣжинкитъ се борятъ съ твойта кожа,  
ний двама само тишината будимъ,  
а уличната лампа като стожеръ  
събира хилядитъ бѣли пеперуди.